

Συμπερασματικά, υποβάλλονται στο Δικαστήριο τα προαναφερόμενα ερωτήματα ερμηνείας των άρθρων 17 και 19 της οδηγίας 86/653/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1986, για τον συντονισμό των δικαίων των κρατών μελών όσον αφορά τους εμπορικούς αντιπροσώπους (ανεξάρτητους επαγγελματίες)».

(¹) ΕΕ L 82 της 31.12.1986, σ. 17.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Gerechtshof Arnhem με απόφαση της 27ης Οκτωβρίου 2004 στην υπόθεση N κατά Inspecteur van de Belastingdienst Oost/kantoor Almelo

(Υπόθεση C-470/04)

(2005/C 31/11)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Με απόφαση της 27ης Οκτωβρίου 2004, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 2 Νοεμβρίου 2004, το Gerechtshof Arnhem, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ N και Inspecteur van de Belastingdienst Oost/kantoor Almelo που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί των εξής ερωτημάτων:

1.1.1. Μπορεί ο κάτοικος κράτους μέλους, ο οποίος εγκαταλείπει αυτό για να εγκατασταθεί σε άλλο κράτος μέλος, να επικαλεσθεί, στο πλαίσιο ένδικης διαδικασίας, έναντι του κράτους αναχώρησης την εφαρμογή του άρθρου 18 ΕΚ αποκλειστικώς λόγω του ότι η βεβαίωση φόρου που συνδέεται με την αναχώρησή του συνιστά ή μπορεί να συνιστά εμπόδιο για αυτή την αναχώρηση;

1.1.2. Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο ερώτημα 1.1.1., μπορεί ο κάτοικος κράτους μέλους, ο οποίος εγκαταλείπει αυτό για να εγκατασταθεί σε άλλο κράτος μέλος, να επικαλεσθεί, στο πλαίσιο ένδικης διαδικασίας έναντι του κράτους αναχώρησης την εφαρμογή του άρθρου 43 ΕΚ στην περίπτωση κατά την οποία δεν είναι προδήλως βέβαιο ή πιθανό ότι μεταβαίνει σ' αυτό το άλλο κράτος μέλος προς άσκηση οικονομικής δραστηριότητας κατά την έννοια αυτού του άρθρου; Έχει σημασία για την απάντηση στο ανωτέρω ερώτημα το ότι η δραστηριότητα αυτή θα ασκηθεί εντός

ορατού χρονικού διαστήματος; Αν ναι, ποιας διάρκειας μπορεί να θεωρηθεί ότι είναι αυτό το χρονικό διάστημα;

1.1.3. Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο ερώτημα 1.1.1. ή 1.1.2.: εμποδίζουν τα άρθρα 18 ΕΚ ή 43 ΕΚ την επίμαχη ολλανδική ρύθμιση, δυνάμει της οποίας βεβαιώνεται φόρος εισοδήματος/εισφορές στη λαϊκή ασφάλιση σε σχέση με πραγματική πραγματοποίηση κέρδους από κεφάλαιο βασικού μετόχου αποκλειστικώς λόγω του ότι ο κάτοικος των Κάτω Χωρών, που παύει να έχει την ιδιότητα του ημεδαπού υποκειμένου στον φόρο, διότι αλλάζει τόπο κατοικίας μεταβαίνων σε άλλο κράτος μέλος, θεωρείται ότι εκποίησε τις μετοχές του που περιλαμβάνονται στο κεφάλαιο βασικού μετόχου;

1.1.4. Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο ερώτημα 6.1.3. λόγω του γεγονότος ότι για την παροχή αναβολής πληρωμής βεβαιωθέντος φόρου πρέπει να συνιστώνται ασφαλείες; μπορεί το υφιστάμενο εμπόδιο να αίρεται αναδρομικώς συνεπεία της ελευθέρωσης των παρασχεθεισών ασφαλειών; Έχει ακόμη σημασία για την απάντηση σ' αυτό το ερώτημα αν η ελευθέρωση των ασφαλειών πραγματοποιείται βάσει νομοθετικής ρυθμίσεως ή ακολουθούμενης πρακτικής επιπτώσεως ή όχι στη σφαίρα της εκτελεστικής δράσεως; Έχει ακόμη σημασία για το ερώτημα αυτό αν προτείνεται συμψηφισμός για τη ζημία που ενδεχομένως προέκυψε συνεπεία της παροχής ασφαλειών;

1.1.5. Αν στο ερώτημα 1.1.3. δοθεί καταφατική απάντηση και στο πρώτο ερώτημα που τίθεται στο σημείο 1.1.4. αρνητική απάντηση; μπορεί τότε να δικαιολογηθεί το υφιστάμενο εμπόδιο;

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 16 Νοεμβρίου 2004

(Υπόθεση C-477/04)

(2005/C 31/12)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Chiara Cattabriga και Barry Doherty, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 16 Νοεμβρίου 2004 προσφυγή κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας,

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη έχοντας θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί με την οδηγία 2002/11/ΕΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 14ης Φεβρουαρίου 2002, για την τροποποίηση της οδηγίας 68/193/ΕΟΚ⁽²⁾ περί εμπορίας υλικών αγενούς πολλαπλασιασμού της αμπέλου και την κατάργηση της οδηγίας 74/649/ΕΟΚ, ή, εν πάση περιπτώσει, μη έχοντας ανακοινώσει στην Επιτροπή τις διατάξεις αυτές, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 3 της εν λόγω οδηγίας,
- να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η προδεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 3 Φεβρουαρίου 2003.

⁽¹⁾ ΕΕ L 53 της 23.2.2002, σ. 20.

⁽²⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 03/011, σ. 133.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 16 Νοεμβρίου 2004

(Υπόθεση C-478/04)

(2005/C 31/13)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Μηνά Κωνσταντινίδη και Giuseppe Bambara, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 16 Νοεμβρίου 2004 προσφυγή κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία:
  - α) μη λαμβάνοντας τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσει ότι τα επικίνδυνα στερεά απόβλητα που εναποτίθενται στη χωματερή του Cà di Carpi (Βερόνα) αξιοποιούνται ή διατίθενται χωρίς να τίθεται σε κίνδυνο η υγεία του ανθρώπου και χωρίς να χρησιμοποιούνται διαδικασίες ή μέθοδοι ικανές να βλάψουν το περιβάλλον,
  - β) μη λαμβάνοντας τα αναγκαία μέτρα ώστε ο κάτοχος των επικίνδυνων αποβλήτων που εναποτίθενται στην ως άνω χωματερή να τα παραδίδει σε ιδιωτικό ή δημόσιο φορέα συλλογής αποβλήτων ή σε επιχείρηση που πραγματοποιεί τις εργασίες που αναφέρονται στα παραρτήματα II Α ή II Β

της οδηγίας ή να εξασφαλίζει ο ίδιος την αξιοποίηση ή τη διάθεσή τους,

- γ) μη λαμβάνοντας τα αναγκαία μέτρα ώστε, στην εν λόγω χωματερή, στην τοποθεσία όπου γίνεται η απόθεση (απόρριψη) των επικίνδυνων αποβλήτων, να γίνεται καταγραφή και αναγνώριση των επικίνδυνων αποβλήτων ώστε να μην αναμειγνύονται διαφορετικές κατηγορίες επικίνδυνων αποβλήτων ούτε επικίνδυνα με μη επικίνδυνα απόβλητα,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 4 και 8 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ⁽¹⁾ περί των στερεών αποβλήτων, όπως αυτή τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/156/ΕΟΚ⁽²⁾, καθώς και από το άρθρο 2, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 91/689/ΕΟΚ για τα επικίνδυνα απόβλητα·

- να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, για τους λόγους που εξέθεσε με τα υπομνήματά της, η Ιταλική Δημοκρατία παρέβη, όσον αφορά τη χωματερή του Cà di Carpi (Βερόνα), τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 75/442/ΕΟΚ, όπως αυτή τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/156/ΕΚ, καθώς και από την οδηγία 91/689/ΕΟΚ.

⁽¹⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 86.

⁽²⁾ ΕΕ L 78 της 26.3.1991, σ. 32.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Østre Landsret με διάταξη της 16ης Νοεμβρίου 2004 στην υπόθεση Laserdisken ApS κατά Kulturministeriet

(Υπόθεση C-479/04)

(2005/C 31/14)

(Γλώσσα διαδικασίας: η δανική)

Με διάταξη της 16ης Νοεμβρίου 2004, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 19 Νοεμβρίου 2004, το Østre Landsret, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Laserdisken ApS και Kulturministeriet που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1. Είναι άκυρο το άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 2001/29/ΕΚ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας;